

iværksætte aftaler på EU-plan mellem arbejdsmarkedets parter ved bindende retsakter. Rådet vedtager de pågældende retsakter på forslag af Kommissionen. Det er tydeliggjort, at Kommissionen og Rådet i den sammenhæng som udgangspunkt råder over alle bindende, ikke-lovgivningsmæssige retsakter, dvs. europæiske afgørelser og europæiske forordninger. Typisk vil Rådet skulle anvende en europæisk forordning i den variant, der overlader gennemførelse til medlemslandene, ligesom Rådet i dag anvender direktivformen til iværksættelse af aftaler mellem arbejdsmarkedets parter på EU-plan.

Der er parallelitet i afstemningsreglerne i Rådet mellem vedtagelser om overenskomstaftaler på EU-plan, jf. art. III-212, og vedtagelser om de tilsvarende beskyttelsesforanstaltninger, jf. i art. III-210. Hvor der gælder enstemmighed for vedtagelse af beskyttelsesforanstaltninger, gælder der således også enstemmighed for vedtagelser om overenskomstaftaler på EU-plan. Hvor det er relevant, og arbejdsmarkedets parter ønsker det, kan medlemslandene endvidere overlade det til arbejdsmarkedets parter at gennemføre EU-regler om såvel beskyttelsesforanstaltninger som overenskomster på EU-plan.

Økonomisk, social og territorial samhørighed

EU's samhørighedspolitik fastholdes og udvides til ikke alene at omfatte økonomisk og social samhørighed men også territorial samhørighed.

Bestemmelserne er i vidt omfang uændrede, om end opregningen af de områder, der tillægges særlig vægt i samhørighedspolitikken, udvides noget. I den gældende traktat lægges vægten i samhørighedspolitikken på at mindske forskellene og forbedre situationen i de mindst begunstigede områder eller øer, herunder landdistrikter. I forfatningstraktatens art. III-220 udvides prioritetsområderne til at omfatte landdistrikter, områder i industriel overgangsproces og områder, der lider af alvorlige naturbetingede eller demografiske ulemper af permanent art, bl.a. de nordligste meget tyndt befolkede områder, samt øområder, grænseoverskridende områder og bjergområder.

I en erklæring til art. III-220 fremgår det, at øområder også kan omfatte østater i deres helhed, hvis de nødvendige kriterier er opfyldt.

Som allerede fastlagt i den gældende traktat overgår beslutninger om strukturfondenes opgaver, hovedmål og indretning til den almindelige lovgivningsprocedure fra 1. januar 2007. Forfat-

ningstraktatens art. III-223, stk. 2, præciserer dog, at de første bestemmelser om strukturfondene, som vedtages efter de bestemmelser, som er gældende på datoen for undertegnelsen af forfatningstraktaten, vedtages med enstemmighed efter godkendelse fra Europa-Parlamentet. Først herefter vil EU gå over til den almindelige lovgivningsprocedure. Dermed tager forfatningstraktaten højde for den eventuelitet, at vedtagelsen af EU's næste flerårige finansielle ramme trækker så langt ud, at strukturfondsbestemmelserne først kan vedtages lige efter den 1. januar 2007.

Landbrug og fiskeri

Traktatgrundlaget for EU's landbrugs- og fiskeripolitik videreføres i princippet uændret i art. III-225-232.

Europa-Parlamentets indflydelse på landbrugspolitikken øges dog betydeligt.

For det første indføres den almindelige lovgivningsprocedure (svarende til fælles beslutningstagen) for love og rammelove om de fælles markedsordninger samt de øvrige bestemmelser, der er nødvendige for at virkeliggøre målsætningerne for EU's landbrugspolitik. Under den nuværende traktat skal Europa-Parlamentet blot høre.

Forfatningstraktatens almindelige lovgivningsprocedure gælder dog ikke for forordninger eller afgørelser om fastsættelse af priser, afgifter, støtte og kvantitative begrænsninger samt om fastsættelse og fordeling af fiskerimuligheder. Disse vedtages med kvalificeret flertal af Rådet på forslag af Kommissionen.

For det andet ophæves sondringen mellem obligatoriske og ikke-obligatoriske udgifter i EU-budgettet. Dermed får Europa-Parlamentet fuld indflydelse på alle budgettets udgiftsposter, herunder udgifterne til EU's landbrugspolitik.

Miljø

Også på miljøområdet videreføres EU's traktatgrundlag i det store hele uændret i art. III-233-234. Målet er fortsat bevarelse, beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten, beskyttelse af menneskers sundhed, en forsigtig og rationel udnyttelse af naturressourcerne, samt fremme på internationalt plan af foranstaltninger til løsning af de regionale og globale miljøproblemer. Miljøbeskyttelse skal også integreres i EU's øvrige politikker på grundlag af forfatningstraktatens